

یک پنیر کوچک یا مریا یا خامه تک‌نفره با کمی نان. اعتراض‌ها هم بی‌فایده بود؛ همیشه می‌گفتند، بودجه نداریم، اما سوال این است که اگر واقعاً بودجه نبود، چطور در سال تحصیلی ۱۴۰۳ دوباره نوشیدنی و یک صبحانه برگشت؟» به گفته این دانشجو، از همان سال به‌بعد، در خوابگاه هم مشکلات دیگری به‌وجود آمد: «در غربی دانشگاه که نزدیک‌ترین مسیر به‌ده‌ونک بود، بسته‌شد. دانشجویان خوابگاهی برای خرید نان و میوه به آن مسیر نیاز داشتند، اما مسئولان به‌بهانه مسائل امنیتی در رایستند، ماپیشنهاد دادیم مأمور بگذارند، اما توجهی نشد.»

فاطمه می‌گوید قانون ورود شبانه هم ابتدا فقط تعهدگرفتن بود، اما حالا کاملاً سختگیرانه شده است: «حتی یکی از دوستانم تعریف می‌کرد که شبی دیرتر از ۱۰ رسید و دید چند دانشجو با بلیت سفر یا حتی نسخه بیمارستانی جلوی گیت مانده‌اند، از جمله دختری با مادرش. یک‌ساعت پشت در ماندند و فقط بعد از التماس و تحمل توهین، اجازه ورود گرفتند. یکی از دانشجوها هم از شدت استرس دچار شوک عصبی شد. او می‌گوید، یباغ نوی خوابگاه را هم فنس کشی و دانشجویان را از محوطه دلپاز آن محروم کردند: «قطر بعد از یک‌سال التماس، کمی حصارها عقب کشیده شد تا دو، سه سکو برای نشستن باقی بماند. بخش ال‌ایچ‌ها و فضای باربیکیوم با فانس بسته شد تا مبدا دانشجویان از آن استفاده کنند. خلاصه اینکه همه‌چیز بعد از اعتراضات و انتصاب ناظم‌پکایی به ریاست دانشگاه بدتر شد و هر سال شرایط دشوارتر می‌شود.»

هانا یکی دیگر از دانشجویان دانشگاه الزهرا هم از تجربه‌های خود در باره خوابگاه و تغییراتی که طی سال‌های اخیر اعمال‌شده می‌گوید. او معتقد است که سختگیری‌ها به‌طور چشمگیری افزایش یافته است. به گفته او، ورودی خوابگاه از همان در اصلی دانشگاه است و ورودی جداگانه‌ای ندارد. مسافت میان در دانشگاه تا خوابگاه که کم‌هم نیست باید به‌صورت پیاده طی شود. هانا توضیح می‌دهد: «تا چندماه پیش اگر چمدان و بار داشتیم اجازه ورود ماشین داده می‌شد. اما بعد اعلام کردند، از ساعت ۹ شب به‌بعد به‌دلیل امنیت خودمان اجازه ورود اسنپ یا خودروهای مشابه داده نمی‌شود. برای خود من پیش آمد که از شهرستان با چمدان و ساک رسیدم، اما اجازه ورود ماشین به داخل محوطه دانشگاه داده نشد و مجبور شدم تمام مسیر را با بار زیاد، پیاده طی کنم.» او اضافه می‌کند که این محدودیت‌ها اخیراً سخت‌تر شده است: «دقیقاً هم‌زمان با تخلیه اتاق‌ها و برگشت اکثر بچه‌ها به شهرستان، ورود اسنپ به محوطه کاملاً ممنوع شد. با چشم خودم دیدم بچه‌ها چمدان و ساک‌هایشان را از خوابگاه تا درب دانشگاه، پیاده حمل می‌کردند.» به گفته هانا این محدودیت‌ها فقط به خودروها خلاصه نمی‌شود: «حتی والدین هم فقط در ساعات مشخصی اجازه ورود دارند. موردی داشتیم که والدین یک دانشجو ۱۰ دقیقه به هفت عصر به در شرقی رسیدند و تا ساعت هفت نشد، به آن‌ها اجازه ورود ندادند.»

یکی از مهم‌ترین انتقادهای او، به موضوع ساعت ورود به خوابگاه است: «بعد از ۱۰ شب، دانشجو به‌هردلیلی اجازه ورود به خوابگاه را ندارد. بچه‌ها ابتدا پشت در می‌مانند و تا جایی که می‌دانم بعضی از آن‌ها بعد از حمله عصبی، استرس شدید و کلی معطلی توانستند وارد شوند. این رفتار در شأن یک دانشجو نیست. دانشجویان مستحق این حجم از فشار روانی و استرس برای ورود به خوابگاهی که حق آن‌هاست، نیستند. خیلی‌ها راه دوری را طی می‌کنند و ممکن است به‌دلایل مختلف مثل مشکلات جاده، پیدا نکردن بلیت یا اتفاقات دیگر دیر برسند.» هانا از بسته‌شدن درهای فرعی دانشگاه نیز انتقاد می‌کند: «چون خوابگاه جز در ب شرقی خروجی دیگری ندارد (داشته اما با دستور ریاست بسته شده)، نهایت سختگیری در کوچک‌ترین مسائل به کار گرفته می‌شود. در حالی که در دانشگاه‌های دیگر مثل دانشگاه تهران، خودم تجربه داشتم که حتی می‌توانی یک شب همراه دوست به‌عنوان مهمان در خوابگاه بمانی. اما خوابگاه الزهرا آوردن مهمان را ممنوع کرده و حتی برای مهمانی مانند مادر یا خواهر هم کلی کاغذبازی و سختگیری وجود دارد.»

➤ توهین بابت لباس و ظاهر

دانشجویان دانشگاه الزهرا در کارزاری که چندروز پیش راه انداخته‌اند خطاب به وزیر علوم نوشته‌اند: «اما هر روز شاهد این بوده‌ایم که هم از طرف حراست خوابگاه، هم از طرف حراست ورودی دانشگاه، به‌دلیل پوشش مورد توهین و دادو فریاد قرار گرفته‌ایم. آیا این رفتار و فریادزن بر سر دختران، اسلامی است؟» کارزاری که به گفته «هانا»، یکی از دانشجویان امضاءکننده این کارزار، موجب‌شده حراست این دانشگاه با خود و خانواده‌شان تماس بگیرند و آنها را تهدید به شکایت کنند.

مریم، یکی دیگر از دانشجویان این دانشگاه می‌گوید که بعد از اعتراضات ۱۴۰۱، اوضاع دانشگاه تغییر کرده است: «به‌نظر می‌رسد که دانشگاه می‌خواهد سختگیری‌ها را در زمینه حجاب و سایر مسائل افزایش دهد.» او می‌گوید قبل از شروع ترم، فقط در حد صحبت در کانال‌ها و گروه‌های دانشجویی درباره قانون جدید خوابگاه حرف زده شده؛ او هم نظرش را گفته و پیشنهاد داده که اگر قرار است اعتراضی باشد، بهتر است همه در خود خوابگاه جمع می‌این موضوع را مطرح کنند اما مدر عرض چندساعت، از حراست با خانواده‌اش تماس گرفتند و گفتند که او دانشجویان را به «اعتشاش» دعوت کرده است: «این تماس باعث نگرانی شدید خانواده‌ام شد و آن قدر تحت فشار قرار گرفتیم که کارمان به مشاجره در خانه کشید. حتی خانواده‌ام گفتند که این هفته اصلاً به دانشگاه نروم.» مریم می‌گوید تا جایی که اطلاع دارد، او تنها کسی نبوده که چنین تماسی با خانواده‌اش گرفته‌شده: «در یک گروه خوابگاهی، مدیرگروه فقط لینکی مربوط به یک کارزار اعتراضی گذاشته بود. با او و تعداد زیادی از دانشجویانی که صرفاً نظرشان را بیان کرده بودند هم تماس گرفتند و تهدیدشان کردند. این درحالی است که هنوز حتی به تهران نیامده بودیم و هیچ

اعتراضی شکل نگرفته بود. ولی پیشاپیش شروع کردند به تهدید دانشجویان، آن‌هم به‌خاطر موضوعی که حداقل‌ترین حق ماست؛ اعتراض به قانونی که از دید بسیاری از دانشجویان، ناعادلانه و اشتباه است.»

حدیث رجبی، معاون دانشجویی دانشگاه الزهرا اما در گفت‌وگو با «هم‌میهن» این موضوع را قبول ندارد و درباره تماس حراست با خانواده‌ها و تهدید آن‌ها می‌گوید که چنین چیزی ندیده است: «حراست دانشگاه هم متأسفانه در این میان مورد تخریب قرار گرفته است.»

سارا، یکی دیگر از دانشجویان دانشگاه الزهرا که به‌تازگی فارغ‌التحصیل شده هم در گفت‌وگو با «هم‌میهن» می‌گوید، حتی در محدوده خوابگاه اگر دانشجویی لباس راحت می‌پوشید، مورد اعتراض قرار می‌گرفت و مسئولان خوابگاه به‌شدت در حریم شخصی دانشجویان تجسس می‌کردند. او از تجربه‌ای تلخ می‌گوید: «در اولین روزی که خانم ناظم‌پکایی رئیس شدند، فردی قصد داشت در خوابگاه ما را خفه کند؛ آن شخص دارویی مصرف کرده بود و تلاش داشت کار خطرناکی انجام دهد.» او همچنین به افزایش سرعت در خوابگاه اشاره می‌کند و می‌گوید، دانشگاه پیگیری لازم را انجام نمی‌دهد. سارا تا کید می‌کند که در دانشگاه الزهرا، مهم‌ترین موضوعی که مورد سختگیری و تهدید است، حجاب است و این کنترل حتی در داخل خوابگاه نیز دنبال می‌شود. او می‌گوید، از دانشگاه دیگری به الزهرا منتقل شده و انتظارش از فضای خوابگاه متفاوت بوده، اما دو سال اول حضور در این دانشگاه را در حالت شوک و هنجار شکن گذراند و است و بسیاری از دوستانش هم تجربیات مشابهی داشته‌اند.

هانا، یکی دیگر از دانشجویان این دانشگاه می‌گوید حتی وقتی دانشجو کلاسی ندارد و فقط می‌خواهد برای کارهای روزمره بیرون برود، باید مطابق سلیقه حراست لباس بپوشد: «برای من پیش آمده که با مقنعه و مانتوی بلند به بیمارستان، سینما یا کافه رفتم.» «فاطمه زهرا حسینی»، معاون روابط عمومی دانشگاه الزهرا اما این حرف‌های دانشجویان را قبول ندارد و به «هم‌میهن» می‌گوید، اصلاً تذکر حجاب به دانشجویان داده نشده: «دانشجوها راحتند، می‌روند و می‌آیند.»

➤ امنیت یا به بهانه امنیت؟

حفظ امنیت دانشجویان زن، از موارد مهمی است که سال‌هاست از سوی مسئولان دانشگاه‌ها برای اعمال آیین‌نامه‌هایی که به گفته زنان دانشجو، دستاویز سرکوب و تهدید بیشتر است، گفته می‌شود. حالا دانشجویان دانشگاه الزهرا می‌گویند، این برخورد نه تنها برایشان امنیت نیاورده که حتی مخل آسایش روانشان شده است؛ مریم، یکی از این دانشجویان می‌گوید، از همان زمان قانونی گذاشتند که اگر بعد از ساعت ۱۰ شب برگردی، باید تعهد بدهی و اگر این تعهد س‌ه‌بار تکرار شود، باید به حراست مراجعه کنی. «او می‌گوید رفتار مسئولان دانشگاه در این شرایط بسیار توهین‌آمیز بوده: «با لحن زشت و تهدیدآمیز می‌گفتند: «کجا بودی تا این موقع شب؟ نباید تکرار شود، وگرنه خوابگاه را از شما می‌گیریم.» این برخورد ها آن قدر اعصاب‌خُردکن بود که دانشجو سعی می‌کرد به هر قیمتی شده خودش را تا قبل از ساعت ۱۰ به خوابگاه برساند، مگر اینکه شرایط اضطراری پیش بیاید که در شهری مثل تهران کاملاً طبیعی است.»

سارا، یکی دیگر از دانشجویان دانشگاه الزهرا، هم شرایط خوابگاه را از زمان ورود خود به دانشگاه روایت می‌کند و می‌گوید آن‌موقع زهرا ناظم‌پکایی رئیس دانشگاه بوده اما بعد از انتصاب او به ریاست دانشگاه الزهرا، رویه‌های جدید و تأثیرات آن بر زندگی دانشجویان پررنگ‌شده است. او می‌گوید، در همان روزهای نخست، اداره امور خوابگاه‌ها از دانشجویان می‌خواست فرمی را امضا کنند که در واقع امضای محضری از والدین را لازم داشت؛ بدین معنا که والدین مطلع باشند دانشجو در خوابگاه ساکن است. براساس این رویه، در صورتی که هر شب دانشجویی دیر به خوابگاه برسد یا به‌کل به خوابگاه نیاید، با والدین یا همسر او تماس گرفته می‌شود. سارا ادامه می‌دهد که یک مورد اقدام به خودکشی در خوابگاه رخ داده که مرتبط با همین سازوکار بوده است: «نمی‌دانم با پدرش یا همسرش تماس گرفته بودند یا نه، اما پس از آن اتفاق، از سوی خانواده‌اش تهدیدی علیه او مطرح شد.» او می‌گوید آن فرد، زنی سی‌وچندساله بوده و ماجرای او هرگز رسانه‌ای نشده است. سارا اضافه می‌کند که خودش از آن لحظات آگاه بوده و زمانی که زن قصد داشت از پله اضطراری خود را به پایین بیندازد، او مانع از این کار شد؛ آن زن سپس در حمام خود را حبس و تلاش به خودکشی کرد.

حدیث رجبی، معاون دانشجویی دانشگاه الزهرا اما می‌گوید، موقعیت جغرافیایی اطراف دانشگاه بر حساسیت‌ها افزوده است: «در محدوده پل مدیریت، بین دانشگاه الزهرا و دانشگاه امام صادق، نقاط تاریک و پرخطری وجود دارد که در گذشته حتی منجر به قتل دانشجویینز شده است. مسیرهای منتهی به خوابگاه به‌هیچ‌وجه امن نیست.»

به گفته او، دانشگاه پس از حادثه قتل دانشجوی دانشگاه تهران بر اثر زورگیری، جلسات متعددی با مراجع امنیتی، فرمانداری، استانداری و نیروی انتظامی داشته و از سازمان امور دانشجویان درخواست کرده که روشنایی معابر و حضور پلیس در اطراف دانشگاه تقویت شود اما با وجود پیگیری‌ها، محدودیت منابع پلیس مانع تحقق ایده‌آل‌های دانشگاه شد و گفتند، نمی‌توانند کاری در این‌باره انجام دهند: «کانکس پلیس که پیش‌تر در ورودی شیخ بهایی وجود داشت، از سال ۱۴۰۱ جمع‌آوری شده و اکنون تنها گشت‌های مقطعی پلیس حضور دارند.» او می‌گوید: «در پشت خوابگاه، کوچه‌ای باریک و طولانی وجود دارد که محل وقوع خفت‌گیری‌های

متعدد بوده است. از این‌رو با توصیه نهادهای امنیتی، آن در خروجی بسته شد. همچنین در پشت خوابگاه زمینی متروکه قرار دارد که وضعیت مالکیت آن روشن نیست و محل تجمع افراد معتاد و سارقان شده بود. در مواردی حتی این افراد از دیوار وارد دانشگاه شدند که نهایتاً با افزایش ارتفاع دیوار توسط حراست این مشکل تا حدی کنترل شد. در بعضی موارد هم کامیون‌های باربری اطراف خوابگاه به دانشجویان آموزش می‌دادند که از مسیرهای غیررسمی رفت‌وآمد کنند و یواشکی از خوابگاه خارج شوند، که این امر مخاطرات جدی به همراه داشت.»

به‌همین دلیل مسئولان این دانشگاه در جلسات متعدد به این نتیجه رسیدند که خودشان باید کاری انجام دهند: «دانشجویان هنگام ورود به دانشگاه تعهدنامه‌ای امضاء می‌کنند که ملزم به رعایت ضوابط خوابگاه هستند. براساس این ضوابط، ساعت ورود و خروج از شش صبح تا ۹:۳۰ شب تعیین شده است. این قانون پیش‌تر هم وجود داشت و تنها اجرای آن پررنگ‌تر شده است. البته در عمل، سختگیری مطلق وجود ندارد اما دانشگاه از مواضع خود کوتاه نخواهد آمد.» او می‌گوید در حال حاضر صف انتظار برای دریافت خوابگاه بسیار طولانی است و بسیاری از دانشجویان شهرهای اطراف تهران مانند قزوین، کرج، نظرآباد و پاکدشت امکان دسترسی به خوابگاه را ندارند و دانشجویانی که خوابگاه دریافت می‌کنند، باید به تعهدات خود پایبند باشند: «واقعیت این است که بعد از ساعت ۱۰ شب، حضور دختران دانشجو در سطح شهر با خطرات جدی همراه است. ما هر سال در جلسات توجیهی، خانواده‌ها را نسبت به شرایط تهران آگاه می‌کنیم. تهران برای یک دختر جوان ۲۰ ساله محیطی امن محسوب نمی‌شود و مسئولان خوابگاه نمی‌توانند به‌طور کامل از دو هزار دانشجو حمایت کنند. نهایت حمایتی که از سوی دانشگاه امکان‌پذیر است، اجرای همان ضوابط مصوب است.»

رجبی می‌گوید، همچنین از سوی نهادهای ذی‌ربط هشدارهایی درباره آینده‌ی کشور دریافت کرده‌اند؛ از جمله اینکه پیش از بروز جنگ سخت، یک جنگ نرم در فضای داخلی، به‌ویژه در میان جامعه زنان و دانشگاه‌ها شکل خواهد گرفت: «بنابر این از استادان خواسته‌ایم شرایط را برای دانشجویان تبیین کنند و مشاوران هم به‌شکل دیگری وارد عمل شوند.» معاون دانشجویی این دانشگاه توضیح می‌دهد که گروه کوچکی از دانشجویان -که به گفته او عددهشان کمتر از ۵۰ نفر در مجموعه خوابگاه است- رفتارهای هنجارشکن و خیابان‌گردی دارند و برای دیگر دانشجویان الگوی نادرستی خلق می‌کنند: «این افراد در بعضی موارد با حضور در کافه‌ها و دورهمی‌های شبانه، دیگر دانشجویان را هم در معرض خطر قرار می‌دهند.» رجبی افزود: «دانشگاه مواردی را داشته است که دانشجویانی به‌دنبال حضور در این فضاها دچار آسیب روحی یا جسمی شده و عده‌ای حتی برای مشکلات روحی و روانی به مراکز مشاوره مراجعه کرده‌اند.»

به گفته او در کنار این اقدامات، بخش‌های فرهنگی خوابگاه تقویت شده است تا دانشجویان از سرافسردگی به خیابان کشیده نشوند: «برنامه‌های فرهنگی و تفریحی مانند جشن‌های شبانه و مسابقات ورزشی در نظر گرفته‌شده است تا فضای خوابگاه نشاط‌آور باشد. هدف این است که دانشجویان به‌جای خیابان‌گردی، در فعالیت‌های داخل خوابگاه مشارکت کنند.»

➤ ساعت ۱۰ شب به بعد بیرون نباشید؛ این طبیعی است

با اینکه روایات متعددی که به‌دست «هم‌میهن» رسیده که برخورد های تند و محدودکننده دانشگاه الزهرا با دانشجویان خوابگاهی را تایید می‌کند، فاطمه زهرا حسینی، معاون روابط عمومی دانشگاه الزهرا به «هم‌میهن» می‌گوید، واقعیت با آن چیزی که در شبکه‌های اجتماعی گفته می‌شود، متفاوت است: «در گروهی که دانشجویان در تلگرام راه انداخته‌اند، یک‌سری فضا سازی‌های شخصی وجود دارد. مثلاً در این گروه می‌گویند، محمدرضا مخبر دزفولی، همسر زهرا ناظم‌پکائی، رئیس دانشگاه الزهرا، فامیل‌هایش را در دانشگاه به‌کار گرفته و حتی دخترش را که پزشک است به این دانشگاه آورده است؛ اصلاً آقای مخبر، بچه پزشک ندارد. یا مثلاً می‌گفتند که رئیس حراست، خواهرزاده رئیس دانشگاه است که این هم درست نیست.» معاون روابط عمومی دانشگاه الزهرا درباره موضوع ساعت ورود و خروج دانشجویان به خوابگاه می‌گوید: «درباره مسئله ساعت ورود و خروج، من خودم تو جلسات بودم، پیگیر بودیم، یک‌نفر دانشجوییت در تا حالا نمانده. من به‌عنوان روابط عمومی دانشگاه، خودم با قاطعیت اعلام می‌کنم که چنین چیزی نبوده. ما خودمان رفیقیم و قیلیم گرفتیم از رئیس خوابگاه، از همه نگهبان‌های آنجا. همه این موارد را رفتم و در موردشان سوال کردم. فقط نسبت به اینکه خیابان ده‌ونک کوچپس کوچه زیادی دارد، نگرانی‌هایی وجود دارد. از طرف دیگر، بعضی از دانشجوها در روابط خاصی می‌روند که تهدیدهای خاصی برایشان نوی کوچه‌های ونک پیش می‌آید.»

او درباره خف‌رات امنیتی اطراف دانشگاه می‌گوید: «پل عابرپیاده‌ای که کنار دانشگاه است و رویش هزارتا اتفاق مثل جاقو کشی اتفاق افتاده. یا مواردی بوده که دانشجویی به‌خاطر همین اتفاقات، فوت شده یا مثلاً به خانه دوست‌اش رفته و در حمام فوت کرده. دانشجو داشتیم که توی مترو بیهوش شد. طبیعی است که از ساعت ۱۰ به‌بعد، دانشجوها دیگر در خوابگاه باشند. خانواده‌ها از ما مدام سراغ می‌گیرند. همه دانشگاه‌ها هم این قوانین را دارند و برایشان مهم است.» حسینی می‌گوید: «قوانین خوابگاه ما مثل همه دانشگاه‌های دیگر است؛ هیچ تفاوتی با قوانین دانشگاه‌های دیگر یا خوابگاه‌های دیگر ندارد. همان چیزی است که صندوق رفاه از ما می‌خواهد: نه کم، نه زیاد.»

خبرسازان

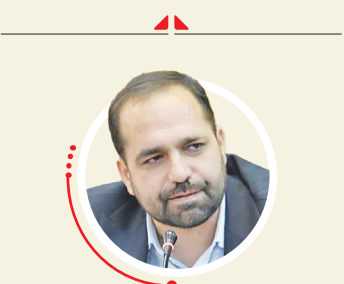
خرید سر بازی منتفی است

رئیس سازمان وظیفه عمومی فراجا گفته است که مسئله خرید خدمت سربازی اصلاً مطرح نیست، مشمولان وارد غیبت نشوند و فریب شایعات مجازی را نخورند. رحمان علی‌دوست در این‌باره گفت: «خرید خدمت سربازی اصلاً در دستور کار ستاد کل و مجلس نیست، اخبار منتشرشده مورد تأیید نیست و تمام مشمولان باید در موعد مقرر خود را معرفی کنند.» او ادامه داد: «۱۶۰ هزار نفر تاکنون از طریق معافیت چندفرزندی اقدام کرده‌اند.» او در ادامه اعلام کرد که نفرت اول تا سوم مسابقات المپیک، قهرمانی جهان، قهرمانی آسیا، قهرمانی تیم‌های فوتسال، والیبال و بسکتبال می‌توانند با اعلام وزارت ورزش، از معافیت سربازی استفاده کنند. تمام دانش‌آموزان دیپلمه که تا ۳۱ شهریورماه مهلت معرفی داشتند تا ۳۰ مهرماه با توجه به اعلام دیر هنگام نتایج دانشگاه‌ها فرصت دارند.»

اعلام حکم کلثوم اکبری

کلثوم اکبری، قاتل سریالی مازندران که به اتهام قتل ۱۱ شوهر صیغه‌ای اش بازداشت شده است، با رأی قضات دادگاه به ۱۰ مرتبه قصاص محکوم شد. به گزارش خبرآنلاین، رسیدگی به پرونده این زن از سال ۱۴۰۲ به‌دنبال شکایت خانواده‌ای در محمودآباد مازندران آغاز شد. آنها مدعی بودند، همسر صیغه‌ای پدر سالخورده‌شان، او را به قتل رسانده است. در همان تحقیقات اولیه، صحت این ادعا تأیید و کلثوم به اتهام قتل بازداشت شد. او در ادامه اعتراف کرد که در ۲۰ سال گذشته، بارها ازدواج موقت کرده و ۱۱ شوهر صیغه‌ای اش را به قتل رسانده است. به این ترتیب تحقیقات در این‌باره ادامه یافت و هفته گذشته آخرین جلسه محاکمه کلثوم برگزار شد و قضات برای تصمیم‌گیری وارد شور شدند. دو روز پیش، سعید علیزاده، وکیل مدافع کلثوم با اعلام صدور حکم گفت: اتهام موکل ۱۱ مورد قتل عمدی و یک‌مورد شروع به قتل بود که به‌دلیل اعلام رضایت اولیای دم یکی از مقتولان، قضات دادگاه کلثوم را به ۱۰ مرتبه قصاص محکوم کردند. او همچنین در مورد شروع به قتل، به تحمل ۱۰ سال حبس محکوم شد که در مهلت قانونی به این رأی اعتراض خواهیم کرد.

اجاره‌های میلیاردی پیاده‌روها

عضو شورای اسلامی شهر تهران با اشاره به اینکه پیاده‌رو، ملک شخصی هیچ‌کس نیست و اجاره‌دادن پیاده‌روها تجاوز آشکار به حقوق شهروندان است، گفت که شورا این موضوع را به‌طور جدی پیگیری خواهد کرد و انتظار داریم شهرداری گزارش شفاف‌ی در این زمینه ارائه دهد. به گزارش ایسنا، احمد علوی با اشاره به برخی از اخبار مبنی بر اجاره‌دادن پیاده‌روهای پایتخت، گفت: «اینکه پیاده‌روهای شهر تهران به ابزاری برای سوداگری و اجاره‌های میلیاردی تبدیل شود، به‌هیچ‌عنوان قابل‌پذیرش نیست. تأسف‌آورتر این است که برخی با گرفتن پول‌های کلان، بخشی از پیاده‌رو را به دستفروشان اجاره می‌دهند. این رفتار، هم از نظر قانونی تخلف است، هم از نظر اجتماعی نوعی فشار مضاعف بر قشر ضعیف جامعه که برای تأمین معاش به دستفروشی روی آورده‌اند، وارد می‌کند.»